

SEKSAGEZIMOS SEKMADIENIS

Šios dienos Mišių giesmės, kaip ir praėjusio sekmadienio pamaldos, dar kartą pabrėžia tiek apgailėtiną žmogaus būklę po nuopuolio, tiek ir tikėjimą jo išganymu. Skaitinio parinkimą lėmė tai, kad pamaldos vyksta Šv. Pauliaus už Mūrų bazilikoje. Atrodo, tarsi į šį skaitinį šv. Paulius įdėjo visą savo širdį; tokia puiki šio skaitinio kalba. Evangelijos skaitinys vaizduoja Dievą kaip geros sėklos sėjėją ir aprašo būtinas sąlygas, kad ši sėkla duotų mumyse gerų vaisių.

Introitus

Ps. 43, 24, 26. Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? Exsúrge, et ne repéllas in finem. Quare fáciem tuam avértis, oblivísceris tribulatió-nem nostram? Adhæsít in terra ven-ter noster: exsúrge, Dómine, ádiuua nos et líbera nos.

Ps. 43, 2. Deus, áuribus nostris audívimus: patres nostri annuntia-vérunt nobis.

Collecta

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concede propítius; ut, contra adversa ómnia, Dóctoris géntium protectióne mu-niámur. Per Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Corínthios.(2 Cor. 11, 19–33; 12, 1–9)

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes: cum sítis ipsi sapiéntes. Sustinéti enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si

Introitas

Ps 43, 24, 26. Kelkis, kodėl miegi, Viešpatie? Kelkis ir neatstumk vi-siškai; kodėl nusuki savąjį veidą, užmiršti mūsų vargą? Prilimpa prie žemės mūsų pilvai; pakilk, Vieš-patie, padėk mums ir išlaisvink mus.

Ps 43, 2. Dieve, savo ausimis gir-dėjome, mūsų tėvai mums paskelbė.

Kolekta

Dieve, kuris matai, kad mes jokiu savo veiksmu nepasitikime, maloningai suteik, kad kovoje su priešiš-kumais būtume sutvirtinti tautų Mo-kytojo globa. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš antrojo apaštalo Pau-liaus Laiško korintiečiams. (2 Kor 11, 19–33; 12, 1–9)

Broliai: Juk, būdami protingi, jūs mokate mielai pakęsti paikuosius. Beje, jūs ir pakenčiate, kai jus pavergia, kai apryja, kai apiplėšia, kai

quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciis vos cadit. Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audeat (in insipientia dico) audeo et ego: Hebraei sunt, et ego: Israelitae sunt, et ego: Semen Abrahamae sunt, et ego: Ministri Christi sunt (ut minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. A Iudaeis quinque quadragenas, una minus, accipi. Ter virgis caesus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte et die in profundo maris fui: in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus: in labore et aermna, in vigiliis multis, in fame et siti, in ieiuniis multis, in frigore et nuditate: praeter illa, quae extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. Quis infirmatur, et ego non infirmor? quis scandalizatur, et ego non uror? Si gloriari oportet: quae infirmitatis meae sunt, gloriabor. Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in saecula, scit quod non mentior. Damasci praepositus gentis Aetiae regis, custodiebat civitatem

puikuoja, kai užgauna per veidą. Savo gėdai sakau, kad mes buvome per silpni taip su jumis elgtis. Bet jei kas drįsta kuo nors didžiutis, – tai sakau iš kvailumo, – drįstu ir aš. Jie žydai? Ir aš. Jie izraelitai? Ir aš. Jie Abraomo palikuonys? Ir aš. Jie Kristaus tarnai? Iš kvailumo sakau: aš juo labiau! Aš daug daugiau idėjau triūso. Kur kas daugiau kalėjau. Esu gavęs nepalyginti daugiau rykščių ir daugel kartų buvęs mirties pavojuje. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturiasdešimt be vieno kirčio. Tris kartus gavau lazdų, viena kart buvau apsvaidytas akmenimis. Tris kartus pergyvenau laivo sudužimą, ištisa parą plūduriavau atviroje jūroje. Dažnai būdavau kelionėse, upių pavojuose, pavojuose nuo plėšikų, pavojuose nuo savo tautiečių, pavojuose nuo pagonių, miesto pavojuose, dykumos pavojuose, jūros pavojuose, pavojuose nuo netikrų brolių. Man teko daug triūsti ir vargti, dažnai budėti naktimis, badauti ir trokšti, dažnai pasninkauti, dažnai kęsti šaltį ir nuogumą. Be kita ko, kasdien esu žmonių apgul-tas, rūpinuosi visomis bendrijomis. Jei kas silpsta, ar aš nesilpstu? Jei kas piktinasi, ar aš nedegu apmaudu?! Jei reikia girtis, girsiuosi savo silpnumu. Viešpaties Jėzaus Dievas ir Tėvas, kuriam šlovė per amžius, žino, kad nemeluoju. Damaske kara-

Damascenórum, ut me comprehénderet: et per fenéstram in sporta dimíssus sum per murum, et sic effúgi manus eius. Si gloriári opórtet (non éxpedít quídem) veniam áutem ad visiónes, et revelations Dómini. Scio hómínem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra córpus néscio, Deus scít:) raptum huiúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio huiúsmodi hómínem (sive in córpore, sive extra córpus néscio, Deus scít:) quóniam raptus est in paradísum: et audívit arcane verba, quæ non licet hómíni loqui. Pro huiúsmodi gloriábor: pro me áutem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam: parco áutem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquíd áudit ex me. Et ne magnítude revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et díxit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in firmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

liaus Areto etnarchas saugojo damaskiečių miestą, norėdamas mane suimti, bet aš buvau pro langą nuleistas pintinėje per mūrą ir tik taip ištrūkiau iš jų nagų. Jei reikia girtis (nors iš to jokios naudos), eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. Pažįstu žmogų Kristuje, kuris prieš keturiolika metų, – ar kūne, ar be kūno – nežinau, Dievas žino, – buvo pagautas ir iškeltas iki trečiojo dangaus. Ir žinau, kad šitas žmogus, – ar kūne, ar be kūno – nežinau, Dievas žino, – buvo paimtas į rojų ir girdėjo slaptingus žodžius, kurių nevalia žmogui ištarti. Štai tokiu žmogumi pasigirsiu, o savimi nesigirsiu, nebent savo negalėmis. Jei panorėčiau girtis, nebūčiau neprotingas, nes kalbėčiau tiesą. Bet aš susilaikau, kad kas nors apie mane nepagalvotų daugiau negu tai, ką manyje mato ar iš manęs girdi, taip pat dėl nepaprastų apreiškimų. Taigi, kad neišpuikčiau, man duotas dyglys kūne, šėtono pasiuntinys, kad mane smūgiuotų ir neišpuikčiau. Todėl aš jau tris kartus maldavau Viešpatį, kad atitolintų jį nuo manęs. Bet man atsakė: „Gana tau mano malonės, nes mano galybė geriausiai pasireiškia silpnume.“ Todėl aš mieliausiu noru girsiuosi silpnumais, kad Kristaus galybė apsigyventų manyje.“

Graduale

Ps. 82, 19 et 14. Sciant gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu solus Altíssimus super ómnem terram. **V.** Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante fáciem venti.

Tractus

Ps. 59, 4 et 6. Commovísti, Dómine, terram, et conturbásti eam. **V.** Sana contritiónes eius, quia mota est. **V.** Ut fúgiant a fácie arcus: ut libe-réntur elécti tui.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam. (Luc. 8, 4–15)

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitatibus properárent ad Iesum, díxit per similitúdinem: Éxiit, qui séminat, semináre semen suum: et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres cæli comederunt illud. Et áliud cécidit supra petram: et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam: et ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens clamábat: Qui habet áures audiénti, áudiat. Interrogábant áutem eum discípuli eius, quæ esset hæc parábola. Quíbus ipse díxit: Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, ceteris áutem in parábolis: ut vidén-

Gradualas

Ps 82, 19 ir 14. Težino tautos, kad tavo vardas – Dievas; tu vienintelis Aukščiausiasis virš visos žemės. **V.** Mano Dieve, pastatyk juos kaip ratą, kaip šiaudelių priešais vėjo veidą.

Traktas

Ps 59, 4 ir 6. Sujudinai, Viešpatie, žemę, ir ją supurtei. **V.** Išgydyk jos žaizdas, kadangi yra sudrebinta. **V.** Kad pabėgtų nuo lanko artumos; kad būtų išlaisvinti tavo išrinktieji.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 8, 4–15)

Anuo metu: Susirinkus gausiai miniai ir žmonėms dar skubant iš visų miestų pas Jėzų, jis bylojo palyginimu: „Sėjėjas išsirengė sėti javų. Jam sėjant, vieni grūdai nukrito pakelėje, buvo sumindžioti, ir dangaus sparnuočiai juos sulesė. Kiti nukrito ant uolų, ir jų daigai sudžiūvo, nes trūko drėgmės. Dar kiti nukrito tarp erškėčių, ir tie, kartu išaugę, juos nusmelkė. O dar kiti nukrito į gerą žemę ir išaugę davė šimteriopą derlių.“ Tai pasakojęs, jis sušuko: „Kas turi ausis klausyti – teklauso!“ Jo mokiniai paklausė, ką reiškias tasai palyginimas. Jis atsakė: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptis, o kitiems jos skelbiamos palyginimais, kad regėdami nematytų ir

tes non vídeant, et audiéntes non intélligant. Est áutem hæc parábola: Semen est verbum Dei. Qui áutem secus viam, hi sunt qui áudiunt: de índe venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audíerint, cum gáudio suscípunt verbum: et hi radíces non habent: qui ad tempus crédunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod áutem in spinas cécidit: hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudínibus, et divítiiis, et voluptátibus vitæ eúntes, suffo-cántur, et non referent fructum. Quod áutem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia.

Offertorium

Ps. 16, 5, 6–7. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína áurem tuam, et exáudi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium, vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque

girdédami nesuprastų.“ Palyginimas štai ką reiškia: sėkla yra Dievo žodis. Pakelėje – tai tie, kurie klausosi, paskui ateina velnias ir išrauna žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolų – tie, kurie, išgirdę žodį, su džiaugsmu jį priima, bet neturi šaknų, kurį laiką jie tiki, o gundomi atkrinta. Kas krito tarp erškėčių, – tai tie, kurie išgirdo, bet tolyn eidami liko nusmelkti rūpesčių, turtų ir gyvenimo malonumų ir neduoda vaisiaus. Nukritusi į gerą žemę sėkla – tai tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį taurioje ir geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu.“

Ofertorijus

Ps. 16, 5, 6–7. Ištobulink mano žingsnius savuosiuose takuose, kad mano pėdos nenuklystų; palenk sąvąją ausį ir išklausyk manusius žodžius; parodyk savo nuostabų gailingumą, kuris išganai tavimi besiviliančius, Viešpatie.

Sekreta

Viešpatie, tegu Tau atnašaujama au-ka visada mus atgaivina ir apsaugo. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir

grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis propriétas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquáalitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séráphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicétes: Sanctus.

Communio

Ps. 42, 4. Introíbo ad altáre Dei, ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Postcommunio

Súplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánte deservíre concédas. Per Dóminum nostrum...

visur dēkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per Tavąjį apreiškimą apie Tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Ps 42, 4. Įžengsiu prie Dievo altoriaus, prie Dievo, kuris džiugina mano jaunystę.

Postkomunija

Nuolankiai Tavęs maldaujame, visagali Dieve, kad tiems, kuriuos savaisiais sakramentais atgaivinai, leistum Tau įtinkančiais papročiais vertai tarnauti. Per mūsų Viešpatį...